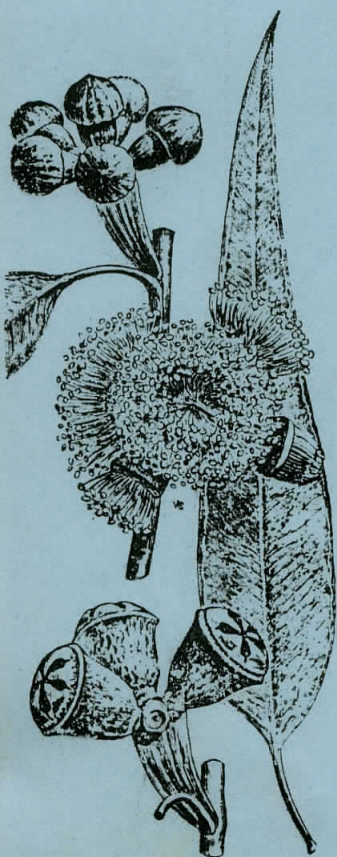

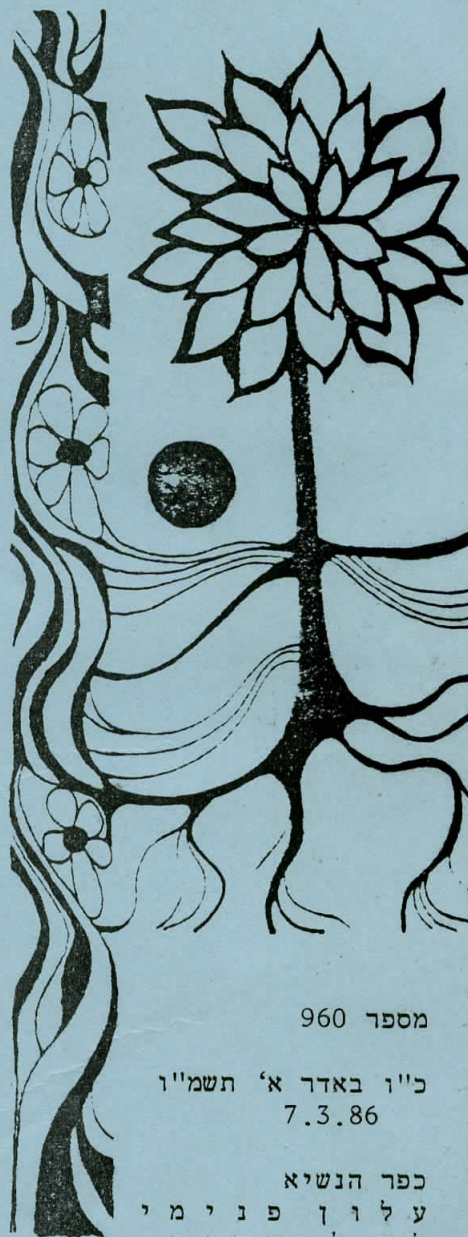

דברי הכפר

מרבה בני יין -
מפחית אילן? (ראה שיכון משק הילדים)

המין השמיני - אקליפטוס:

מספר 960

כ"ו באדר א' תשמ"ו
7.3.86

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום

מזל טוב!

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

9.3. מיכל סגל

קטי גולדברג

ג' ניס בן-חיים

10.3. פרנקי גליק

12.3. אדם בן-חנוך

דוידה בלר

13.3. יענקל מנדזיגורסקי

רוי אב

מאיר ריפקינד

14.3. אילן מסר

להולדת ה ב ת - ה נ כ ד ה

לרחל ולדוד

לגוסטי ולג'ו ריפקינד

ולכל המשפחה

להולדת ה ב ן - ה נ כ ד

לפטה ולדני

למקס חייט

15.3. אביבה פינקוס

ענת ארנברג

ענבר כהן

* * * * *

ברוך! - 13 | באסא

בשם מי החליטו מנהיגי התק"ם לפרק את ממשלת האחדות הלאומית?

שמענו באמצעות התקשורת לאחרונה על החלטת מנהיגי התק"ם, בשם התק"ם, על פנייה למפלגה בדרישה לפרק את ממשלת האחדות הלאומית. היות ופנייה למפלגת העבודה טעונה אישור המרכז, אני רואה בזאת הזדמנות כחבר מן השורה להתבטא בנושאים אלה ואף להשפיע. משום כך יש הכרח להעלות את הנושא לדיון באסיפה, כדי להנחות את נציגינו כיצד להביא לביטוי את רצון חברת כפר הנשיא.

זה זמן מתפרסמות החלטות המרכז בעניינים פוליטיים, בלי ששאלו לדעתם של חברי כפר הנשיא מן השורה. כמובן, רק ע"י דיון באסיפה כשיגרה, בנושאים הנדונים במרכז התנועה אפשר להתייחס ברצינות להחלטות התק"ם המייצגות אותנו.

אריה וולפין

מה נשמע?

* בליל שבת האחרון נפרדו הילדים, ההורים, הסבתות והסבים משוש ס., שסיימה את עבודתה בגן "שקד" בערב חברתי במועדון. העלו זכרונות נוסטלגיים על חוויות העבר העשיר של שוש כמטפלת עם ותק גבוהה. בהצלחה, שוש, בכל מעשיך!

* במקומון תל-אביבי, "העיר" של סוף השבוע שעבר, שוב הוזכר כפר הנשיא והרבה מחבריו ועוזביו בקשר לפרשה האומללה של נלסון. מעניין לדעת, איך אמצעי התקשורת תמיד מצליחים למצוא את דרכם אלינו - לא חשוב כמה רופף הקשר וכמה רחוק האירוע מאיתנו.

* ועוד על אמצעי התקשורת: בעקבות המאמרים ב"מעריב" שבו הודפסו מכתבים של ילדי כיתת "מירום", ראינו את ענבל עמר בתוכנית הרדיו "כל צבעי הקשת" ביחד עם עורך "הארץ" מתי גולן. הנושא שוב: "למה מדפיסים רק רעות בעיתונים?" ביום השידור הייתה אצלנו הפסקת חשמל, אך הילדים גילו תושיה ורצו לבית של אפרים - שם היה חשמל.

* ומעניין לעניין. כיתת "מירום" מצאה את עצמה בלי מורה לכמה ימים. דודו במי-לואים ומחליף אין. אך בתיאום והכנה מראש הילדים עצמם העבירו שיטורים - כל ילד והשיעור שבחר - ושקט וסדר שררו בכיתה. מומלץ!

* הגיעו ראשוני האולפן החדש, והפעם חידוש - יחסית הרבה דרום-אמריקנים! נשאלה השאלה מה יקרה - האם נשתדל לדבר איתם עברית או הם יצטרכו ללמוד אנגלית?

* ויקטור מודיע שמותר לעשות לקט בכל מטעי האבוקדו - לקטוף מה שנשאר מן ה"פוארטה" וה"אטינגר", אך חס וחלילה לא לנגוע בזן ה"האס" (הקטן, שחום ומחוספס). את אלה חשוב להשאיר על העץ, כי עדיין קוטפים לשוק.

* דני פ., מאותה משפחה, מרוצה. סוף כל סוף קיבל צריף (זה שעמד על-יד השער) לצורכי איחסון כלי השקייה בדרוז.

* גם ליצחק עדר במפעל בנו משרד חדש. בכלל, השינויים בשטח המחסן והרכבת הברזים מדהימים. פירקו קירות, בנו קירות, הזיזו משרדים וחברים וקשה להכיר את המקום.

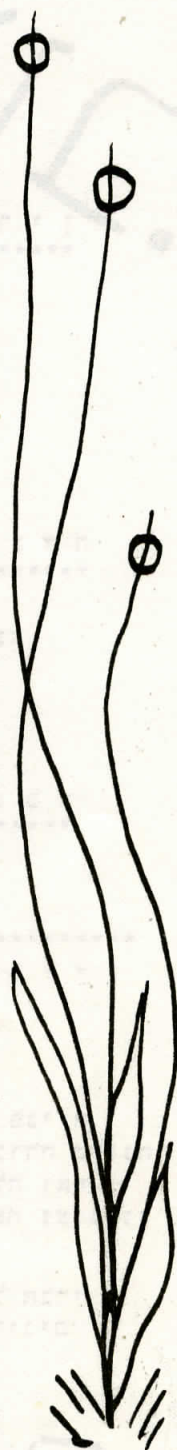
* השבוע אפשר לפתוח שלוחה נוספת של "הבונים" גם בחו"ל: מיכאל כהן, בני ואוסי נמצאים בארה"ב והנרי ב"י עומד לנסוע לאיטליה.

* לאנג'י ומשפחתו צפיה חוויה נדירה: מפגש ראשון עם אחותו, שאותה ראה בפעם האחרונה ב-1957! היא מקווה לבקר בקרוב בפולניה ולהתראות גם עם אביה ועוד אח. מרגש!

* חברנו מקס מדר השתתף בימים אלה ב-3 קונצרטים: בדפנה, יפעת ומוזיאון תל-אביב. הוא שר כסולן עם מקהלת האיחוד את המיסה "נלסון" של היידן. ולחשוב שכל זה התחיל אצלנו בערב פסח עם "ומשה היכה על סלע"!!

* בעלה של הסדרנית החדשה שלנו (שהתחילה בתפקיד, בשעה טובה ומוצלחת) ביקש שלא נזכיר את שמו לזמן מה ב"דברי הכפר". שמענו, מיקי, שמענו.

* ושוב איחולי החלמה לפנינה ל. וליוחנן. שבת שלום, שבוע טוב
אלזה

י"ט באדר א' תשמ"ו
28 בפברואר 1986

העתק

אל
מערכת "יחד"

שלום רב,

אני חבר כפר-הנשיא כבר קרוב לארבעים שנה, וכמו חברים רבים בבית, מקיים יחסי ידידות עם רבים מתושבי כפר טובא. בוודאי אין לי צורך לציין, שאני קורא נאמן של "יחד" ומדי שבוע קורא אותו בענין וברצון. לאחר שקראתי לפני שבועיים את מאמרו של יוסף חרמוני, חבר אילת השחר, שנשא את הכותרת "קרובים קרובים מדי", חייב אני להביע בפניכם את תמיהתי על הכתוב בו ובנקודה זו אף להגיד לכם, שהשתתפתי בראיון שהתקיים בין החבר חרמוני ונציגי כפר-הנשיא.

הרבה דברים נאמרו בפגישה הזו, הן חיוביים והן שליליים. בענין היחסים ההדדיים שבין כפר-הנשיא לבין טובא. מאמרו של חרמוני אינו משקף את שנאמר שם. הוא, ללא כל ספק, בחר לו בנקודות השליליות, ותופעות שליליות קיימות ביחסים בין שכנים בכל מקום בעולם; ושכח, אינני יודע מדוע, את הדברים החיוביים הרבים שיש בינינו. לא זו בלבד שבחר בתופעות השליליות בלבד, אבל הצליח איכשהו להבליט אותן מחוץ לכל יחס. אם כוונתו של חרמוני, פעיל ותיק בתנועת "התחיה", היתה ליצור מצב לא נוח וחדשני בין שני הישובים, הוא הצליח מעל ומעבר. אני מזדהה במאה אחוזים עם הכאב והמרירות שחברי אחדד אכן-גסס מטובא הביע במכתבו אלי ולמערכת "יחד", ואני תקווה שמכתבו יפורסם בעתונכם, עתוננו.

הכותרת "קרובים, קרובים מדי" היתה חריפה ומעליבה מדי. מה בדיוק רצה יוסף חרמוני לגרום כאן? האם נבצר מבינתו כי מפעם לפעם קורים גם דברים לא טובים בין ישובים שכנים. האם היו הדברים אחרים אילו כפר-הנשיא היה שכן של אליפלט, חצור הגלילית, או אפילו אילת? לפי מיטב ידיעתי, עד היום כל ויכוח ואי הבנה בינינו לבין שכנינו הגיע לסיומו במשא ומתן הוגן.

היות ואני מבקר לעתים קרובות בכפר טובא, עלי להגיד לכם, ששנים רבות של יחסי שכנות ידידותיים ובריאים נפגעו ממאמרו המעליב של חרמוני. ולסיום ברצוני לשאול איך מערכת "יחד", שבועון התנועה, מאפשר לחבר המחזיק בדעות פוליטיות וחרתיות כמו אלו של חרמוני, לכתוב מאמרים אוביקטיביים כביכול, על יחסים בין כפרים ערביים ושכניהם הקיבוצים?

בברכת חברים
יצחק תלם-פוטש

נכדת כפר הנשיא, לירון גינת (בתה של רחל ריינס-גינת) בת ה-8, תלמידת כיתה ג' בגרופית, כותבת:

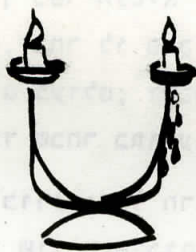
אחרי צפייה בזריחת השמש

התעוררתי עם זריחה
ועליתי לי על הר
נסעה לה השמש
במרכבה של אש,
לפניה הלל בן שחר
ונוצץ עוד הטל על עלה
ונמים עוד בדיר גם כיבשה וגם טלה.
ופתאום נשמעים ציוצי צפורים
ונחבאת עוד השמש מאחורי ההרים
הרקיע ורוד וכתום
העולם נסוך שלווה ותום
אכן המראה כה נפלא
לכל הרואה ההפתעה כה גדולה.

שבת מנוחה

יום שבת יום מנוחה
יושבים לשולחן בנעימות ושמחה
כל השבוע עבדנו לא מעט
והיום, טוב לנו ביום השבת.
הכוכבים כבר נוצצים בשמים
ברכה מברכים ונוטלים ידיים.
הנרות כבר דולקים, ואט אט
לחדר נכנסת המלכה השבת.
בשמחה ובששון נחגוג את השבת
כי נוטעת היא שמחה בלב כל ילד קט.

שיר עצוב

עצב הוא מאוד כבד, וקשה אותו לזנוח
וכשאי-אפשר להיפטר ממנו, זה בכלל לא נוח.
צריך להתחשב בעצב הזולת
ולעזור לו גם, ולו רק במעט.
לכן אל נא תשמח
כשרעך עצוב כל-כך.
לשיר הזה מוסר השכל יש
אותו צריך כל עצוב לבקש.
לכן את מי שעצוב לו יש להחשיב
ולכל מרי-לבו להקשיב
ואם תוכל לעזור
בלבך יידלק לו האור
אור של שמחה ואחוה
אור של ידידות ואהבה.
(נמסר ע"י הסבים ריינס)

שְׁנוּיִם וְתוֹסֵפוֹת לַמִּסְפָּרִי אֶלְפֹּן פְּנִימִיִּים

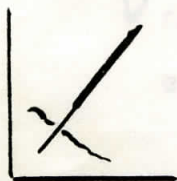
	אינולון אשר ובלהה - 542 (משותף לדבולט)	
	ארנברג ענת ושלופה - 281 (משותף לאהרן לויין)	
6	בן-רות חן (גננת) - 237 (משותף לירון סינה)	
1	מר ג'קסון - 222 (משותף לסם וולפסדורף)	1
11	דוד דיבון - 223 (משותף לרונן ירון)	
	הרשקו חיים ולאה - 236	5
	לוסטיק יענקלה - 224	3
	מרקוביץ טליה ורמי - 526	
9	מרקוסון פלוא - 202 (משותף לאורה)	7
2	מדר שושנה - 521	
	נמלי אורה - 202	2
	גב' שושנה פלמה - 203	4
8	שיינגזיכט גיורא - 581 (משותף לתמיר)	
	חדר-חולים (כניסה) - 980	
	חדר-חולים (חדרים) - 981	

אנא שימרו ורישמו לפניכם. שינויים במספרי ביפרים יופיעו בקרוב.
דורית

פִּילַת הַבֵּית שֶׁל הָעָן

ת פ י ר ה

- (1) אם תחתכו חוט תפירה בזווית, יהיה יותר קל להשחיל אותו.
- (2) כשמאריכים בגד, יש לגהץ את הקצה בבד שהרטיבו בחומץ. זה ימחוק את סימן הכפל.
- (3) אפשר להשחיז מספרים על-ידי זה שחותכים בהם נייר זכוכית.
- (4) אם רוכסן נתקע, מעבירים עיפרון עליו הלוך וחזור מספר פעמים.
- (5) אם יש לכם קושי בהשחלת המחט במכונת התפירה, זה עוזר לשים נייר לבן מתחת למכונה.
- (6) מחטים וסיכות לא יעלו חלודה אם תתקעו אותן בכרית ממולאת בשאריות קפה.
- (7) מחט שהחלידה אפשר לחדש, אם תוקעים אותה כמה פעמים באדמה.

לא מובן מאליו ---

(דברים במסיבת פרידה)

לשוש,

בשם צבור הורים מגוון ורב שילדיו התוונכו בגן, אני רוצה לומר לך מספר מלים.

השם "שוש" היה במשך שנים רבות שם-נרדף ל"גן שקד". גננות ומטפלות באו והתחלפו, ואת כדייר איתן נשאת בגן - תוך גיחות מספר לעיסוקים אחרים - ותמיד חזרת אלינו, לגן.

אדם בקיבוץ יכול לעשות מלאכתו נאמנה לאורך שנים, והדבר נתפס כביכול כמובן מאליו, מבלי שהציבור נותן דעתו שעה-שעה על הקשיים היומיומיים, הבעיות וההתלבטויות שבמעשה החינוכי.

עתה, ברגע של מבט לאחור וסיכום דרך, אנו רוצים לומר לך שעבודתך לא נתפסה כמובנת-מאליה: היא תרמה רבות לייצוב הגן ולעיצובו, לתחושה של בטחון לילדים ולנו ההורים, שתמיד ישנה יד מכוונת ואוזן קשבת לשמוע את מצוקותינו ולהשתתף בפתרון קשיים ובעיות שהתעוררו.

יתר על כן, את ידעת לאתר בעיות ולחפש להן פתרונות בשיתוף הצוות וההורים לפני שחרגו למימדים גדולים.

זכורים לנו היטב מאבקיך לשיפור תנאי העבודה בגן, כולל הכנסת המזגנים ועוד מיני שיפורים שהקלו על הצוות ועל הילדים. ידוע לי שהיתה דרושה מידה רבה של נחישות ועקשנות להשגת יעדים אלו, ועל כך - התודה לך. שעות העבודה בגן אינן מהנוחות ביותר: מחייבות מידה של גמישות ונכונות לחזור בשעות הצהריים להקים את הילדים בשעה שהגוף והנפש רוצים להתנתק קצת ולהתמלא בכוחות מחודשים לקראת המחר.

אנו רואה אותך פוסעת בשעות שבין 14.00 ל-14.30 בדרכך חזרה לגן להקמת הילדים ותוהה מאין את שואבת את כוחות הנפש להתמיד בכך במשך שנים כה רבות.

אני רוצה לאחל לך בשם כולנו המון הצלחה באשר תבחרי לעסוק בעתיד ולהביע בפניך את הכרת התודה העמוקה שאנו רוחשים לך עבור שנים רבות רבות של טיפול מסור והתמדה בחינוך ילדינו.

דליה וגנר
בשם צבור הורי הילדים
בגן שקד בהווה ובעבר

פברואר 1986

נסיעת נער י"ב שחורף

לאחר שקראנו את מאמרו של אד, שכינה אותנו בשמות בגלל בקשתנו מהמשק לצאת לחו"ל בשנה זאת, החלטנו לחסוך אי-הבנות ואי-נעימויות ולהוציא לידיעת קהל חברי הקיבוץ את תוכניתנו. אגב, הרעיון שלנו נובע מכך שהדבר הזה נהוג בהרבה קיבוצים ורצינו להפעילו גם בקיבוצנו.

החלטנו לצאת לטיול באיים (רודוס, יוון, כרתים וכו') בסוף י"ב ולצורך העניין הוחלט שאת הכסף הדרוש לטיול אנו נממן ע"י גיוסים במפעל, וזה במקום עבודה שכירה. לכן הקיבוץ לא יפסיד, כפי שחלק מכם חושבים. כך למשק לא יהיו הוצאות וזה בהתחשב בשנה הקשה שבה אנחנו נמצאים. אורך הטיול ייקבע לפי כמות הכסף שאנו נרוויח ולא יעלה על שבועיים.

זה נראה לנו הפיתרון הטוב והנכון ביותר שאפשר לבצע, מבלי לפגוע בקיבוץ בנושא התקציבי. ידוע לנו שנושא זה הוצע כבר בעבר בקיבוץ, אבל נדחה מפני שהתעוררו מאוחר מדי ולא היה מספיק זמן לבצע את כל הדרוש (גיוסים). לכן אנו רוצים לקבל בהקדם את החלטת המזכירות והקיבוץ, כדי שנוכל לבצע את תוכניתנו. תוכנית זאת באה גם בתור נושא חינוכי וכן כגיבוש החברה שלנו בכך שכולנו נע-בוד קשה למען מטרה, שכולנו רוצים בה.

אנו רוצים להתייחס למכתבו של אדי, שבו כווננו "ילדי השמנת" שלא תורמים לקיבוץ. כנראה שאנשים כאלה לא מודעים למספר השעות הנוספות שכל אחד מאיתנו משקיע בענפו הוא, בימים שאנחנו עובדים. לדוגמא, קטיף הכותנה, שבו היוונו חלק בלתי נפרד מצוות העובדים.

נ.ב.

על החתום:

"ילדי השמנת" (על-פי דברי אדי)

למי שיש שאלות לגבי הצד הטכני,
יכול לפנות אל עידן או סת.

משלוח מנות - פורים -

משלוח מנות מסוג חדש - משלוח מנות בנוסח חברתי - משלוח מנות שלא יעלה לך הרבה במרכולית - משלוח מנות לכל המשפחה.

השנה לא נחלק משלוחי מנות בדואר בעילום שם השנה נהפוך את משלוח המנות לפעולה חברתית מסוג חדש: במקום לתת מתנה - תזמין משפחה לארוחת-ארבע (או לארוחת ערב או לקפה אחרי ארוחת-הערב).

כשנעמי פורסטר תגיע אליך עם שקית הפתקים, אתה תשלוח ממנה שלושה פתקים שעליהם שמות שלוש משפחות או בודדים. מבין שלושת הפתקים תבחר אחד ואת האחרים תחזיר. את המשפחה שעלתה בגורלך אתה מזמין לביתך לארוחת-ארבע, ערב, חש, עשר וכו' באחד הימים שבשבוע לפני פורים. זהו זה. זה הכול!

זה לא יכאב - זה יכול להיות כיף מרענן ומשובב נפש (תשאלו את כל הוותיקים שהזמינו את ילדי בית-הספר לארוחת-ארבע. תשאלו את הילדים שהתארחו אצל ותיקים אלה...)

חיילים, ש.ש.ש. - שימו לב!

מתוך הבנה זידיעה שאינכם נמצאים כאן במשך השבוע ואינכם יכולים להזמין ולהוזמן לארוחת-ארבע, מכינה עבורכם בלינדה רשימה נפרדת ופתקים נפרדים ואתם תגישו ותקבלו משלוח מנות כרגיל כמו בשנה שעברה ובשנים שלפניה, לכל החוששים, הדואגים ואלה שיש להם בעיות אחרות - אנא התקשרו מיד אל נעמי או אל תמר וולפין.

חג פורים שמח! - תמר

ספורט. אקוואטיה. ואיכות הסביבה -

בואו הצטרפו אלי להליכה מהירה סביב המערכת. זהו ספורט בריא, לא צריך לרוץ (הגב! הגב!!), פשוט הצעדים נמרצים, לשאוף את האוויר הצח לתוך הריאות ולהרגיש את כל הגוף. אפשר, אם רוצים, אפילו למדוד זמן.

נתחיל מאחורי הבית שלי.
קדימה, צעד!

תוך כמה דקות מגיעים לשער. מסתכלים מסביב, קולטים כל חידוש בנוף. נוסף ל"בודקה" של השומרים, שכשלעצמה אינה פאר הבנייה, נוספו עוד שני מבני הטכנו-לוגיה האחרונה בדמות זוג של בטונדות (למפעל המים?). והנה מבנה חדש, ממש משוכלל, איך הרכיבו קירות מכל סוגי החומרים המודרניים. עומד לו ממש ליד הכניסה למשק ומצטרף ליצר הגרוטאות העגולות מפח ומברזל, שכבר זמן רב מפארים את הכניסה לכפר הנשיא.

אך אל תתמהמה. צעד בקצב מהיר.

והנה אתה עובר ליד השער, ממשיך בכביש המערכת וממש לידך, בין הצאן והמפעל, בצד הדרך מונחת לה שורה ארוכה: אדמה, חלקי בטון, אבנים. אין זמן לבדוק איזה אוצר בלום אולי נמצא בתוך הערימות שמישהו (מי?) שפך שם, באין מקום אחר מתאים יותר.

הלאה.

מגיעים אל מאחורי המפעל.

נו - מה כבר אפשר לצפות מתעשייה כבדה? תמיד יש פסולת, יש חומרי-גלם, יש מכונות ומיתקנים שיוצאים מהמחזור. אך תוך כדי הליכה אני תוהה: כל זה התווסף במשך כ-30 שנה - מה יהיה כאן בעוד 100 שנה? ועוד הרחוק: איך כל זה נראה מל-מעלה - מטובא?

אך אין זמן. הלאה, הלאה.

הלול החדש והחדש, ממש קידמה. עוברים ביעף והנה הגענו לבית הקברות למחר-שות הישנות ולמכונות שיצאו מכלל שימוש. מזמן כבר פירקו מהם חלקי חילוף שהיו לתועלת ונשארו רק איבריהן המעוותים, מלאים חלודה, שולחים גפיהם אל על....

חושבים על מוזיאון המקום? ארכיון? בואו נשתמש בלולים השרופים, ששרידיהם מונחים כמו מצבה אילמת לעבר המזהיר של ראשוני כפר הנשיא.

אך למה להתרפק רק על העבר? הנה ההווה בדמות הכלובים, המיכלאות והגדרות של משק הילדים הישן, שנעקרו כדי לפנות מקום לשיכון החדש. אין עוד צורך בהם, מאחר ויש לנו משק ילדים חדש. אז - - - מה אם לא לזרוק את כל הגרוטאות האלה לצד הדרך, בין חורבות הלול ומגרש הכדורגל? עוד קצת זבאללה - מה יש?

אבל כעת מגיעים לחלק הקשה של הסיבוב, העליה התלולה ממגרש הכדורגל עד לפארק החדש. אין כוח להסתכל ובקוצר נשימה מגיעים לתפארת המשק ה-SHOW PIECE של כפר הנשיא. כאן נציג לפני התייר הנדהם, איך אנחנו, חלוצי הדור, הצלחנו להפוך נוף פראי, נוף קדומים - - - ללונה-פארק!

הצצה קצרה והופ - הגענו לירידה. צריך להפעיל "ברקסים", אם לא רוצים לרוץ או חו"ח להתגלגל למטה.

ממזרח נוף עוצר נשימה של עמק החולה, הגולן וברקע החרמון המושלג - וממערב שיכוני החברים, מטופחים, ירוקים, יפים.

ובכוחות אחרונים מגיעה אני לביתי. הצצה בשעון - לא רע. סיבוב בפאתי המשק. ספורט או שיעור באקולוגיה?

י ע ל נ

ביתנו עבין ע3א1 -

העולם בו אנו חיים

רצח פוליטי איננו חידושה של המאה ה-20. עוד בתקופת ממלכת הסלבקים במאה השלישית לפנה"ס ובוודאי לפני זה ניצלו את כוס התרעלה, הסכין ואפילו בריכת השחיה (אחד החידושים של תקופת הורדוס) כאמצעים לסילוק יריבים פוליטיים. העילה להתגוששות האומות האירופאיות במלחמת העולם הראשונה הייתה רציחתם של הארכידוכס פרדיננד מסרביה ואשתו.

תוך שבוע ימים נרצחו ראש ממשלת שוודיה בסטוקהולם וראש עיריית שכם בכניסה לבניין העיריה. הרצח הראשון במדינה, שהיא אולי הדימוקרטית והשלווה בעולם, זיעזע את העם השוודי כולו. הרצח שאירע בשכם מדכא לא פחות, מפני שהוכיח עד כמה העולם הערבי הורס את עצמו ומקריב קורבן גם את בניו האהובים. אין הגיון לטרור ואין גבול לשגעונותיו. ומותר אדם בן המאה הזאת מן האדם הפרימיטיבי אין.

מנקרת שאלה בראש: האם יש הצדקה בכלל לסילוק רודנים ועריצים מתועבים בידי מתנקש? הדוגמאות של רצח פוליטי מצביעות בכיוון הפוך: אברהם לינקולן, ג'ון קנדי ואחיו רוברט, אינדירה גאנדי, בנינו אקינו... ועריצים מפלצתיים - היטלר, סטלין, פרנקו, סלאזר, מוסוליני האריכו ימים. הדיבר "לא תרצח" לא נאמר להציל רודנים, אלא להניא את האדם מן החטא שהוא עושה כלפי עצמו בלקיחת חייו של אדם אחר.

והשבוע, במדינה זו, גם עמד בסימן הנועז של נסיון לקרב את "המפגר" לאחיו ואחיותיו ה"נורמליים". האם אחרי שוך הרעש של אמצעי התקשורת והתרמה נזכור שגם מי שאינו שולט היטב במיתרי הדיבור, שפניו מתעוותים במאמץ להסביר את עצמו, שתנועות גפיו אינן נענות תמיד לתכתיבי מוחו, הוא אדם בעל נשמה ולב כמונו וזקוק למקום נכבד בחברה?

ועד חינוך, רכז חינוך והמזכירות

כולנו ניחנים בזיכרון סלקטיבי. יש כאלה שמסתכלים אחורנית בגעגועים לתקופה הקצרה יחסית, כאשר הייתה מועצת חינוך ורכז חינוך, כתקופה של הישג חינוכי אידי-אלי. ויש כאלה, וכותב שורות אלו נמנה ביניהם, שזוכרים את מפגשי מועצת החינוך כבזבוז זמן. יש כלל שאימר שהסך-הכול לא יכול להיות גדול יותר, ובמקרה זה - טוב יותר, מחלקיו. אם ועדת הגיל הרך, ועדת ביה"ס המקומי וועדת הנעורים אינן מתפקדות נאיבי להאמין שהופעת חבריהן במועצה תשנה את תפקודן. ואם הוועדות האלו פועלות כראוי, מי צריך מועצה או ועדת חינוך? בישיבות של מועצת החינוך בימים הטובים ההם שתקו אלה מהגיל הרך, כאשר היה מדובר בגילאים האחרים ונציגי ועדת הנעורים התרכזו בסריגה או בתיקון מחברות, כאשר נגע הדיון בגיל הרך או בביה"ס המקומי. ואם היה כל-כך טוב בימי מועצת החינוך, מדוע נעלמה המועצה מנופנו?

הטיעון שהטיפול בענייניהם של 180 ילדים ושלושים עובדי חינוך מצדיק נציג קבוע במזכירות הוא מגוחך. מדוע שלא יישב נציג הרווקים במזכירות? מדוע לא יישב נציג של ועדת הבריאות, שחייבת להוציא הון עתק כל שנה, במזכירות? מי מייצג בהתמדה את הקשישים או את בעלי השיניים התותבות (אין תמיד זהות בין השניים) במזכירות?

ולטעמי יש יותר מדי בעלי תיק או מקצוע במזכירות. המזכירות, לפי תפיסתי, חייבת להיות לא פעם בית משפט, המנסה לדון בצורה אובייקטיבית את אלה שמופיעים בפניה. אינני יודע, אם וכאשר האסיפה בוחרת בחברים "מן השורה" למזכירות התכונה הזאת של אובייקטיביות תופסת מקום ראשון בסיבות לבחירת פלוני או אלמוני. אבל גזבר, מרכז משק ואפילו מרכז ועדת חברה אינם ממלאים את תפקידם בצד הטוב ביותר מפני שהם אובייקטיביים, אלא מפני שיש להם מיומנות מסוימת בגזברות, בתכנון

(בינינו לבין עצמנו...)

משק ובתמרון בין דרישות חברת רווחה. והלוואי וניתן היה בפסקנות מוחלטת לומר שעובדי חינוך הם אנשים אובייקטיביים.

על בקטריות וחידקים

ישבתי לשולחן וחתכתי עגבניות, כחלק של הפולחן המקדים לארוחת הבוקר. לא כל הבריות חובבות עגבניות לפני שאוכלות אותן: היה לי דוד שמאוד אהבתי שהיה נוגס בעגבניות שלמות ומתיז מיץ לכל הכיוונים - אולי בגלל זה אהבתי אותו. אבל אני, שקיבלתי חינוך טוב מאמא יהודיה טובה, למדתי לחתוך עגבניות ולהתיז מיץ בדיסקרטיות. מולי ישבה חברה, שרזי הבריאיות וההיגיינה נהירים לה, והסתכלה במבט מובעת במעשיי.

- אתה מתכוון לאכול גם את החלק המצוקמק הזה עם הירוק ושרידי העלים והגבעול?
- למה לא? לימדו אותי לאכול את "הכול" - אחרת לא תהיה חזק".
- אבל שם נמצאים כל הבקטריות והפטריות והחידקים!!
- מה יש, שוטפים את כל הירקות...
- שטיפה? זה לא משפיע על היצורים המיקרוסקופיים האלה. מיקרוב פיקח רואה חתיכת דטרגנט מתקרב אליו ומיד עושה בועות סבון להנאתו.
- מה זה משנה בעצם - אנחנו מוקפים אויבים במה שרכזו המשק לשעבר קורא המאקרו והמיקרו. בחוץ אורבים לנו אנשי הטרור ובפנים מחפשים המיקרובים שטח פנוי לכדורגל. אני רוצה להגיד לך, חברה יקרה, שכל יום תוקף אותי איזה מיקרוב-שיזלוב כזה.
- איפה הוא תוקף אותך?
- בדרך-כלל על-יד המזכירות.
- באיזה איבר, אידיוט?
- לפעמים באוזן, לפעמים באף... דקירה בצלעות בצד שמאל, כדי שאתחיל לבדוק האם הלב שלי לא זז ממקומו. כאב איום בשיניים...
- זה נשמע רציני.
- את אומרת לי. החלטתי לבלבל אותי. אני יודע שכל דבר שאני אוכל מלא בקטריות והשד יודע מה, לכן אני נותן לו להסתדר עם זה - מרוב מתחרים הוא מתבלבל. וזה פועל לא רע.
- אתה מזעזע אותי!
- נו, זה לא חדש. זיעזעתי אותך כשהיית תלמידה אצלי ונתתי לך מעט עבודת בית. יש כמה דברים שעליהם אני מוכן להילחם - נגד עישון, נגד רדיו רועש אצל השכנים, אבל בקטריות ופטריות ומיקרובים ווירוסים למיניהם - קשה להבדיל בין ידיד לאויב.
- על סטרפטוקוקאי שמעת?
- בטח. שיחק בשביל מנצ'סטר יונייטד בשנות השלושים.
- אתה בלתי נסבל.

אש קטנה

* בתיה ריינס עומדת בראש מפעל קטן ומנהלת אותו בשקט ובהצלחה. לכל בן/בת שנולדים לבני/בנות משק לשעבר נשלחות מתנות בתקופות שונות - פעם לחג, תמיד ללידה וליום הולדת. טוב שיש אנשים כאלה בחברה הקיבוצית, ששומרים על קשר בצורה היפה ביותר.

* קשה להבין את הקשר בין ועדת סרטים לבין ענייני דת ומדינה. מי שבא לקרוא מעט על הסרט השבועי צריך לדלג על קיתונות של פולמוס, שמקומו בטור אחר. האם ביקורת הסרטים השבועית באמת נכתבת על ידי ועדה או ע"י אדם אחד שמרוב צניעות מס-תתר מאחורי הכינוי "ו". (ואליום) סרטים?"

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

* מי שאוהב ספרי הרפתקאות ולא מתנגד לציונות בלי מרכאות ילך ויקרא את ספרו המרתק של שלמה הלל - כן, כן יו"ר הכנסת - "רוח קדים". האיש קטן הקומה הזה הכותב בצניעות מתגלה כגיבור אמיתי שיחד עם אחרים סיכן את חייו כדי להציל את יהודי עירק מכליון.

* "למה אתה כותב 'בינינו'?" הוא שאל אותי, "מי אומר שצריכים לקרוא את דעתך על העולם?" עניתי לו: "אני כותב, כי אני נהנה מזה ואני לא תמיד חייב להציע פיתרון בסוף הביקורת. אבל אני נמנה עם אלה שמוכנים לתרום ולא רק ב'דברת' האופיינית כיום. תרצה - תקרא, לא תרצה - העולם ימשיך להסתובב."

א ר י ק

3 צקה קטנה שלי -

במשך 5 שנים של ריחוק מהמשק, 3 במסגרת לימודים, 2 בצבא ועוד כמה חודשים במשק, נתקלתי בדברים רבים, מהם טובים ואחרים - פחות. תופעה לא נעימה אחת הביאה אותי למסקנה שהגיע הזמן להוציאה לפומבי ולא להשאירה במגירה. חשוב לי לציין, שאינני רוצה לפגוע באף אחד בהערותי, אלא להאיר מצב נתון ולנסות לשפר אותו ביחד.

מדובר בציבור ספציפי והוא בעלי תפקידים שאליהם מוצמד רכב, עקב נסיעותיהם התכופות. אותם אנשים כנראה במשך השנים שוכחים, מה זה להיות בלי רכב, להיות תלוי באחרים, תלוי באוטובוס, בטרמפ הביתה מר"פ, במישהו שיהיה "נחמד" ויביא לך משהו מת"א, שאתה עקב היותך במשק וללא רכב אינך יכול להביא.

בכתבתו ב"דברי" האחרון כותב גדי, ואני מצטטת - "במשרד עובדים". משך הכתבה חוזר מושג העבודה בדרך זו או אחרת מספר פעמים. הבנתי, גדי, ואני בטוחה שאף אחד במשק לא מטיל ספק בכך, אבל גם אנחנו עובדים, ולכן איננו יכולים לנסוע לת"א כאשר אנחנו רוצים, וזאת הסיבה שאנו מבקשים עזרה מהאנשים הנמצאים שם בתוקף תפקידם (ואין כוונתי למזכירות במשרד "הבונים").

אולם זו רק תופעה אחת ויש אחרות, כמו הרגשתו ה"טובה" שמקבל אדם המצטרף כטרמפיסט אל או מתל-אביב. או שאצל מספר נהגים אתה לא יכול להיות בטוח - גם לאחר שנרשמת - אם יציאת הרכב אכן תהיה בשעה הנקובה (או אם בכלל בוטלה), מפני שהנהג לא יטריח את עצמו להודיע על שינויים או לרשום.

אתה יכול להגיע מנסיעה ארוכה ו- אופס, בדיוק פיספסת רכב שנכנס למשק מבלי לעצור, מבלי להסתכל - אולי מישהו מהמשק יורד מהאוטובוס.

תופעה "נרכשת" נוספת לאותה התקשחות היא העצלנות הנרכשת; קשה להגיע ברגל למחסן/מכבסה/חדר-אוכל ועד למגרש הכגורגל בשבת??? אפילו קרה שמקריית-שמונה טילפן "בעל תפקיד בכיר" ששכח את כרטיס "אגד" שלו בבית, שיביאו אותו בנסיעה מיוחדת הביתה.

תופעות אלו מעלות מחשבות והרהורים כואבים לגבי אנושיותם של אותם אנשים שאומרים להיות חלק ממשפחה אחת גדולה. למה רגש השייכות המפורסם, שמתגלה במחלות, טרגדיות - ולהבדיל, שמחות לא יכול להופיע ב"פכים הקטנים" של החיים? ולסיום, כדי שיהיה מודגש בעיני הקורא, אני חייבת לציין שיש "בעלי תפקידים עם רכב" נהדרים, שהכתבה לא נוגעת להם, וכן שטוב בבית, למרות אותן תופעות שמוציאות קצת רוח מהמפרשים.

א ב י ט ל

קִית - נספח ח' -

קורים לנו גם דברים יפים פה, מתחת לאף.
משהו יפה, חדש ורענן מתפתח לו בביה"ס המקומי. וכהורה אני חייבת להודות,
זה נותן הרגשה טובה. אחרי נושא הסבים והסבתות שעבר לו יפה על הצד החינוכי
והכיפי שבו ותרם רבות לכל הצדדים -

לפני שבויים חגגו לי ולכל אימהות ביה"ס את "יום האם". שמחתי בהורותי.
ממש חגיגה לנפש.

והיום, יום שישי, נזדמנתי לי כך במקרה לטקס קבלת השבת בביה"ס היסודי.
ילדים מכל הגדלים, בכל מיני צבעים ותסרוקות של שבת. והשכינה יורדת בליווי
שירת רחל. סיפור חייה ושירתה של רחל הוגשו בטעם ע"י כיתת "סינני", עם מתק
של עצבות והבנה עמוקה לגורל חייה. ילדים מכיתת "מירום" הצעירה הביאו משחק
סימולציה של אסיפת קיבוץ, שמחליטה שעל רחל ללכת בשל מחלתה. איזה רעיון
נפלא, איזו יוזמה (יוזמה שלהם). ולסיום טרחו המטפלות להמתיק את סיכומי של
עוד שבוע. וחשבתי לי - כל-כך נפלא. למה שעוד הורים לא יקחו חלק בהכנת עוגה
או אף בחלק הרעיוני-יצירתי של טקס זה מדי שבוע. לי זה נתן המון.

גם בשיכבת הנעורים שבעתי נחת השבוע.
נתכנסנו, הורי כיתת "שיבולת", לפי בקשת הנערים. ילדינו התמימים והחסודים
רצו להשמיע לנו את טיעונם, רצונם ונכונותם לעבור לחדר-נעורים, כדי לעזור לנו
להכריע בהחלטה להעבירם בהקדם האפשרי.
השיחה של הנערים, בהנחייתו של דוד א., המדריך הנוכחי (והלוואי גם הלאה)
הייתה בוגרת, נאה, הולמת ומשכנעת, ואנו - ההורים - ישבנו במעגל מקיף, כשהם
במרכז, והאזנו. היה ממש ערב מאלף.

בחברת הילדים גם כן חושבים.

פעולות על מניעת עישון, נושא השימוש בסמים שהועבר בצורה מקורית, פגישות
הורים עם מנחה על בעיות של הורים וילדים - בקיצור, חושבים עלינו ויש הרגשה
של שיתוף ההורים במה שקורה עם הנעורים ושיש אבא לשיכבה הצעירה בצעדיה הגור-
ליים של היום.

זה נראה כ"פאטה מורגנה" - הכול נפלא ומושלם. לא זו התמונה שאני רואה
או שרציתי לצייר. אך אני רואה שינוי בכיוון, שינוי משמעותי והרבה איכפתיות
- וזה עושה לי טוב.

כשיש מצוקה בצד אחד, טוב לדעת שיש גם צד של נביטה וצמיחה טובה - הלוואי
וגם יכו שורש. המשיכו ואל תלאו.

שושנה שרקי

הבנו שאנחנו לא יודעים מספיק בשביל להבין...

השבוע המְרִיז בבית-הספר "עמק החולה" בנושא הגזענות הסתיים זה עתה.
הצוות המארגן חשב שאנו יודעים כמעט הכול על גזענות ומכאן נבעה הבעיה.
אנחנו לא ידענו הכול!

כבר ביום הראשון נגענו בבעיה עצמה ובעצם לא ביררנו לעצמנו, מה אנחנו
באמת יודעים, מהו שורש הבעיה.
הגזענות קושרת אליה את בעיית ערביי ארץ-ישראל והשטחים, דעת הקהל העול-
מית (ארה"ב ומדינות ערב) וכמעט כל בעיה חברתית אחרת בעם ישראל (חילוניים-
דתיים וכו'), לכן ניתן לומר שהבעיה הולכת ומעמיקה ומסתבכת, ככל שמעמיקים
בה. אנו עסקנו רק בגזענות, רק בכהנא.

כתוצאה מכך נפגע חלק מהתוכנית והתהווה שיעמום, שנבע מחוסר הבנה - בעיקר
לנוער הצעיר יותר (ז'-ט') - החבר'ה המבוגרים (י'-י"ב) רק הסתבכו יותר ויותר.
לעומת זאת, יש לציין לטובה את הגיחה לחיפה למשך יומיים, כאשר היא כללה
מפגשים בקינים של תנועת נוער, הפגנת ידיים (שמשכה אליה אפילו את הטלביזיה)
ועצרת-מחאה, בה הופיעו זמרים שחלקם ידועים יותר וחלקם פחות. כן נאמו כמה
אישים נכבדים.

לסיכום, אפשר לומר שהיה מהנה מאוד בחיפה, אך את הרעיון המרכזי של
השבוע לבטח הרבה חבר'ה לא הבינו.

אורלי ו. ונירית אלמן

מאבק
אחל'כת

בורג קטן הייתי בסך הכל במבצע "דמוקרטיה וגזענות"
בבית הספר, ולא סוד הוא שבחטיבת הביניים לא מעט
מורים פיקפקו בתבונה של העברת הנושא בצורה כמעט
אחידה בכל הגילים. אבל פעם שהוחלט, נרתמו כולם למשימה, והופתעתי לטובה מיכולת
הילדים ליישם את הבעיות הגדולות לחיי היום יום שלהם.

הנושא הזעזע בשלושה ימים עבודה בקבוצות רב-גיליות (ז'-ט, י' - י"ב), שכללו גם
צפייה בסרטים והצגות, וביומנים של פעילות בחיפה. בחיפה לנו בבתייהם של חניכי תנו-
עות נוער, כולל בני עקיבא ושבת צופים ערביים, ועל נושא זה נסבו רוב ה"פאשלות".
(מדהים כמה מנערינו לא מוכנים להתמודד עם "סיכון" של לינה אצל משפחה לא מוכרת.)

טרם סיכמנו לעצמנו את השאלה העקרונית באיזה גיל, ואם בכלל, מותר לבית ספר אנט-
גראטיבי כשלנו לצאת לפעילות ציבורית מהסוג שביצענו.

בסיכום: אם הצלחנו להשפיע על נערינו שיטו אוזן, יפקחו עין, ויהיו ערים יותר
למתרחש סביבם, גם זה משהו.

אנגה

איפה ילדיו ילדיו ???

דו"ח מס. 2

הפעם פגישה דלת משתתפים, כמחצית המספר של משתתפי הפגישה הראשונה. למרות זאת שיחה ערה, בה הובעו דעות שונות על-ידי רוב המשתתפים. אני מסרתי על שיחות שהיו לי בנידון בשבועות האחרונים עם מספר חברים וגם עם גרונר, ואני רושם כאן, שוב בקיצור כמובן, את הנקודות העיקריות שהועלו בזמן הפגישה:

(א) ישנו הכרח לקיים בבית בירור רעיוני מעמיק ויסודי בכל הנוגע למערכת החינוך ועלינו להחליט מה אנחנו רוצים.

(ב) אין ביטחון שאינטגרציה בחצור תביא לתוצאות יותר טובות מאלה של היום. האם אין אפשרות לנסות לשנות משהו בכפר בלום?

(ג) מדוע מדובר על "אינטגרציה", כאשר אין משתתפים ערבים או דתיים?

(ד) ישנם חוגים רבים בכפר בלום ואין אנו יודעים מה יש בחצור. ישנו לכן צורך להזמין את גרונר לפגישה, כדי למסור פרטים מלאים על מבנה בית-הספר שם.

(ה) בעיות "מוטיבציה" (רצון, נכונות?) קיימות בכל העולם ולא אצלנו בלבד. מדוע להתייחס מהמתרחש בכפר בלום?

(ו) בבית-ספר מקבלים השכלה, בעיקר. את החינוך מקבלים בבית מההורים, מהחברה. ושוב הודגש הצורך לחיזוק חינוך תנועה בבית.

(ז) עלינו לשמוע מה שיש הן בכפר בלום והן בחצור. אולי ישנה אפשרות לשבור את האחידות של בית-ספר מרכזי אחד, מדוע לא ילכו ילדינו לכפר בלום, לחצור וגם למקומות אחרים?

בהמשך השיחה אני העליתי הצעה מעשית לקראת השנה הבאה, שבעקבותיה הובעו דעות נוספות. הצעתי הייתה שבשנה הבאה, שנת תשמ"ז, נשלח ללמוד בחצור את ילדי כיתה ז' (החדשה) בלבד. נימקתי את הצעתי בזה שרצוי שילדים ילכו לשם מיד עם גמר הלימודים בבית-הספר המקומי בבית, ולא לאחר תקופה מסוימת בכפר בלום. הדגשתי שרק עם צעד מעשי כזה, שהוא לא מהפכני ביותר!, נדע שעלינו להתייחס בדחיפות וברצינות לנושא החינוך, מה גם שעצם קיומה של הצעה מעשית נותנת יסוד מוצק, שמסביבו אפשר לבסס ולפתח דיונים נוספים. כמובן, הובעו דעות בעד ונגד הצעתי ולאחר שיחה נוספת יושבת-הראש סיכמה את הדיון כדלקמן, סיכום שהתקבל על-ידי כל הנוכחים:

(1) לקיים פגישה אינפורמטיבית עם מנהלי בתי-הספר.

(2) לקיים דיונים במוסדות המשק ובחברה כולה על דרכנו בחינוך.

(3) כדי שהאחריות לנושא חשוב זה לא תישאר בידי חבר בודד, הוצע להקים גוף של מספר חברים שירכז את הנושא ויארגן "שבוע מרכז" בנידון.

הוטל על הח"מ לבחור בחברים למטרה זו, בהסכמתו.

ובזה לסיים ולהשתמע שוב -

משה ב.ח.

8 מיליון דולר הושקעו במפעל המתכת בכפר הנשיא

המפעל, המעסיק כ-100 עובדים - רובם מחצור, משתרע על פני שטח של 20 דונם באזור התעשייה החדש בגליל העליון. מבני המפעל עצמם המקיפים שטח של 5000 מ"ר, הוקמו על ידי חברת "מבני תעשייה".

יסתכם היקף הייצור של המפעל החדש ב-8.5 מיליון דולר לשנה, מהם יופנו לייצוא מוצרים בהיקף של 7.5 מיליון דולר. חלק מן היצוא יבוצע ישירות וחלק באמצעות "כור סחר".

מאת משה גבע

קונצרן "כור" וקיבוץ כפר הנשיא השקיעו כל אחד 4 מיליון דולר בהקמת מפעל מפותף בגליל העליון. המפעל המיוצר מוצרי מתכת ניתוחיים המיועדים בעיקר הייצוא, הוא בבעלות שווה של "כור" ו"כפר הנשיא". ניהול המפעל יהיה בידי "כפר הנשיא", וחבר הקיבוץ, יהושע ארלסטין, ינהל את המפעל, לפחות ב-10 השנים הבאות.

במסגרת "כור" פועל המפעל כחלק מחטיבת כור מערכות ומכניקה בראשותו של מוסה פהר.

בתום השנים הראשונות שמורה לקיבוץ האופציה להחליט אם הוא הפך להמשיך את השותפות עם הקונצרן ההסתדרותי.

המפעל, שהתחיל את פעולתו בתחילת השנה באזור התעשייה ראש פינה-חצור, מתמחה בייצור פיסיוגים וחלקי צנרת לתעשייה אליחלר. זהו המפעל היחיד מסוגו בארץ שמבוצעים בו כל תהליכי הייצור החל ביציקת החומר ועד העיבוד הסבני.

בחודשים הראשונים לפעולתו הספיק המפעל לייצר בהיקף של 5 מיליון דולר מהם 4 מיליון דולר הופנו ליצוא לארה"ב ולאירופה. ארלסטין מסר כי תוך 3-4 שנים

הכר

יום רביעי, כ"ד באדר א' תשמ"ו, 5 במארס 1986

ה ע י ת ו נ ו ת מ כ ה ש ו ב !

ניסים והפלאות מעטו הפורה של עיתונאי
שאינו יודע להבדיל בין עובדות לבין
משאלות-לב.

סרט פילת הסרט השקוע - ראו הוצרח!

1. סרטים מתנצל בזאת שבשבוע שעבר ניצל בצורה גסה וזלגדית שטח שהועמד לרשותו, בתום-לב, על-ידי המערכת הנכבדה ופלש ברגל גסה לענייני דת, שהם כידוע מותרים לפרסום רק במדור "בינינו לבין עצמנו". ידוע לכול שהמדור הנ"ל עוסק הרבה שנים ובהתמדה מרובה בענייני רוח ודתות, ואין הציבור מבחין בעין יפה נסיונות כושלים כל-כך לכתוב על עניינים כאלה ברומו של עולם בידי סתם ארחי-פרחי. 1. סרטים מתנצל על כך בפני כל החברים שנגרמה להם עוגמת-נפש בעקבות חילול השם, ובחילה על ההתגרות חסרת הטעם ברב ושר בישראל, המפיל חיתיתו על מראיינים בטלביזיה בהנף לשון מרוחת שמן זית. או כפי שהיטיב לבטא זאת עמיתי ויריבי - "מפיל אותם לקרשים". 1. סרטים מודיע בזאת שהוא מוכן לכל אקט של סליחה שיוטל עליו על-ידי ארגון בתי-הכנסת בקיבוצים, ומבטיח לא להגיד יותר שום מילה רעה על רב בישראל, אפילו לא על הרב כהנא - ימח שמו וזכרו, טפו, טפו, טפו.

כך פילת הסרט השבו עי

לאחר שחזרתי ממילואים, תפס אותי פלוא על המדרכה, ניענע בראשו ברחמים ואמר לי - מה קורה? רמת הסרטים הולכת ומידרדרת. מיד נכנסתי לדיכאון עמוק וחשבתי שרק סרט על רמה גבוהה באמת יציל את המצב ויפייס את פלוא. לכן יוקרן השבת

הסרט: פאני ואלכסנדר FANNY AND ALEXANDER

בימוי ותסריט: אינגמר ברגמן

משחק: אוה פרוילינג, ארלאנד יוזפסון

אורך הסרט: שלוש שעות ועשר דקות (בגלל אורכו יוקרן

הסרט החל מהשעה 8.30 בערב).

הסרט "פאני ואלכסנדר" נחשב ע"י אינגמר ברגמן לסיכום חייו בקולנוע. והוא אכן מאחד בתוכו התייחסות לסרטים אחרים של הבמאי, ואיזכורים דתיים-מיסתיים-מוסרניים, האופייניים כל-כך לברגמן. הסרט נפתח בילד אלכסנדר שמבעד לעיניו אנו מתוודעים למשפחה ברגמנית טיפוסית ושלושת בניה: האחד-איש תיאטרון, השני - איש אוניברסיטה מתנוון, והשלישי - נואף אוהב חיים. כל מעמד מבוים ומצולם בקפידה של אמן חזותי. שחקניו של ברגמן מוכנים, תחת הדרכתו הבלתי-מתפשרת, להגיע לכל שיא, ולמרות הביעותים זהו בסיכומו של דבר ברגמן מאיר פנים שמהנה לצפות בו. סרט מיוחד למשפחות לפני שנת חופש ואו לפני התפוררות. 1. (וגנר) סרטים

התנועה הקיבוצית האוחדת

המזכירות

תל-אביב, רח' דוכנוב 10, ת.ד. 40017, טל: 250231

רח' סוטינ 27, ת.ד. 16040, טל: 245271

ועדה רעיונית פוליטית

24.2.86

יום

למזכירי הישובים

לועדות הבחירות לועידת מפלגת העבודה

בישובי התק"ם

שלום רב!

הנדון: לוח זמנים

אני מעביר לידיעתכם את לוח הזמנים לועידת מפלגת העבודה.

18.3.86 - בחירה נציגים לועידת מפלגת העבודה. מועד זה הינו אחיד לכל סניפי מפלגת העבודה

בארץ. על פי החוקה, לא קיימת אפשרות להעתיק מועד זה לתאריך אחר.

בקשנו לקיים את הבחירות בישובי התק"ם בשבת 15.3.86. ועדת הבחירות לא אשרה בקשתנו.

3.4.86 - ועידת חברי מפלגת העבודה בתק"ט, התקיים באפעל מ 9:00 בבוקר עד 16:00 (ולא 27.3.86)

8-10.4.86 ועידת מפלגת העבודה, תתחיל ב-8.4 ב-18:00 בירושלים בבנייני האומה ולמחרת תמשיך בהיכל התרבות בת"א.

8.5.1986 - יום חמישי, מושב שני של הועידה הרביעית לבחירת המרכז. עקבו בבקשה אחרי הודעותינו והודעות המתפרסמות ב"דבר" בנושא זה.

לרגל הפניות הרבות המגיעות אלינו בדבר נוהל הבחירות לנציגי הישובים לועידת מפלגת העבודה, מצאתי לנכון להמציא לכם את הפרטים הבאים:

- 1) עיינו בלוח הזמנים שנשלח לישובכם.
- 2) נוהל הבחירות בישובי התק"ם יסוכם ביום ה' 27.2.86.
- 3) הבסיס לחלוקת הצירים הינו ספר הבוחרים הראשון מאחר וקבלנו מעט ערעורים לספר זה. ספר הבוחרים השני (הסופי) יגיע לידינו בסוף החודש. שמרו על טופס ספר הבוחרים.
- 4) רשימת נציגינו תתחלק לשני חלקים: רשימת נבחרת הישובים, המכילה כ-90% ומעלה מרשימת משלחת חברי התק"ם וכ-10% חברים ברשימה המרכזית: חברי כנסת, ועדה מרכזת וחברים מרכזיים הפעילים במגזר הפוליטי, כמו כן אישים מרכזיים שפעלו בשמנו במערכת הפוליטית.
- 5) לאחר שהפורום הפוליטי יסכם את חלוקת הצירים, נמציא לכם בהקדם את מספר הצירים שאחראים לבחור מישובכם. כאמור יום הבחירות בישובים הינו ה-18.3.86.

נכחו: יעל ש', שוש ס', יצחק ע', גדי ע', עפרה מ', ג'וני פ'.

1. קבלת הורים (בהשתתפות ויטה מ')

הורי נעמי פ' - משפ' לוי, אבא של ליבה ס' - מר לדרמן, והורי קרול ב' - משפ' פיינברג; מבקשים לבא לגור בכפר-הנשיא. המזכירות קבלה את הבקשות תוך הדגשה, שיתפנו מגורים רק בסתיו הקרוב. העניין יובא לאישור האסיפה.

2. ערעורו של יגאל ב"ח בנושא חיובו בעלות המרפסת והגגון שכנה

ערעורו של יגאל נדחה. הודגש שיגאל אכן קבל רשות לבנות, אך חייב לשלם עבור החומרים (אלה שהיו חדשים), בהיות הדבר נוהג אצלנו לכל המקדים את תורו ע"י עשיה עצמית.

נכחו: יעל ש', שוש ס', עפרה מ', ג'וני פ', יצחק ע', גדי ע'.

1. נסיעה לילית לירדן (מוזמן: אמנון ה')

דיוח על הנסיעה הלילית בטרקטור ועגלה לירדן, כאשר שני בנים משכבת הנעורים, שעברו סטט נהיגה, מובילים קבוצת נערים ומתנדבים וחברת משק. כלי התחבורה נלקח ברשות והנסיעה היתה במהירות המותרת. בדרך נתקה העגלה מן הטרקטור. מתנדבת ובת משק נפצעו ברגליהן. ביום המקרה התקיים ברור עם הנעורים ע"י חברים מועדת הנעורים, כאשר הודגשו שני נושאים: הסעת נוסעים בטרקטור מורשית רק לנהג מעל גיל 20, יציאה לשדות ולירדן בשעות הלילה מסוכנת וחייבת להעשות ברשות ובלווי מתאים. ברור דומה עם המדריכים בנוכחות המזכירה נערך עם המתנדבים. אמנון הסביר שאין לנו כרגע אף לא עגלה אחת להסעת נוסעים ע"פ התקן. הוחלט בינתיים להודיע לכל הגורמים ובעקר להורים ולמחנכים לא לנסוע עם הילדים בעגלה הרתומה לטרקטור. יהיה צורך לסדר שתיים, שלוש עגלות תקינות בכפר-הנשיא, דבר שאמנון לקח על עצמו לברר ולסדר.

נכחו: יעל ש', מיכאל ד', ישראל א', יצחק ע', גדי ע', עפרה מ', ג'וני פ', שוש ס'.

1. שי לחברים לפסח (בהשתתפות: אנג'י ק')

אנג'י האקונום ביקש הנחיה בנושא השי לפסח לחברים, האם לתת שי ובאיזו עלות. המזכירות החליטה לא לחלק השנה שי לפסח ולהתארגן מבעוד זמן למתן שי הולם כלשהו לראש השנה. אנג'י העלה גם את שאלת האורחים בחגים ובחופשים בעיקר בחופש הגדול, כאשר קיים קושי לעמוד בתקציב הכלכלה הנתון. התקיימה שיחה שבמהלכה הודגש הקושי בצמצום מספר האורחים, משום הפגיעה בחברים המארחים. הדיון יסוכם בישיבה הבאה.

2. מלווה מרצון לקבוצים במצוקה

עקב ההחלטה של מרבז התנועה בנושא מלווה מרצון, פנו אלינו אנשי קרן התק"ם מייד לאחר ישיבת המרתון להפקיד - \$500,000 בקרן. תנאי התפקדה הם לתקופה של 4 שנים (שנתיים לפחות) בריבית מובטחת של 13% צמוד. היות והרבית שהמשק משלם בגיוס כספים גבוהה יותר בכ- 6% - 5%, פרוש הדבר, שהפקדת - \$500,000 תעלה למשק כ- \$30,000. לאחר דיון סכמה המזכירות להמליץ בפני האסיפה להענות בחיוב לבקשת התנועה ובהזדמנות הראשונה להזמין אחד החברים המרכזיים מהמערכת הכלכלית בתק"ם, לשיחה עם החברים בנושא המצב הכלכלי של התנועה.

3. המאמצים של דובי, עפרה ואד, הודיעו שדובי יצא בקרוב העירה, לאחר סיום תקופתו בכפר הנשיא. הם מבקשים שלמשך 3 חודשים ישמר לדובי/חדר, במטרה להוות לו בינתיים בית בדרכו החדשה.

4. עפרה ואד מ' הודיעו על עזיבה. הם יצאו בספטמבר. נערכה שיחה ארוכה בקשר לבקשות לשנת חופש וסוכם לערוך "פורום" בנושא, לפני החלטה.

השקעות יצרניות לתש"ו

ענף / ועדה	סכום מבוקש	סכום מומלץ	סעיפים עיקריים	סכום
1. אבוקדו בית		4,000	ציוד השקיה	2,000
2. אבוקדו דרוז, פרדס		1,000	חדר למחשב השקיה	800
3. אינסטלציה, חשמליה, מסגריה, אחזקה		2,000		
4. בנין		1,000		
5. החלפת רכב נטו		30,000		
6. חולה		17,000	מוטורולה ומחשבים לקווי - מולטי טילר (מותנה בדיון בועדת משק)	6,000 10,000
7. כותנה בית רישות 250 דונם?		9,000 ?60,000	מחשב למרסס שיפורים לדיסק 2 x	3,500 3,500
8. לול		12,000	החלפת מאווררים	10,000
9. השתתפות בניקוז		5,000	שטחי כותנה בית	
10. מוסך		2,000		
11. מזכירות טכנית, ריכוז קניות, דפוס		1,000	כולל העברה למרכז שרותים	
12. נגריה		1,000		
13. צאן		10,000	גמר משטח האכלה	10,000
סה"כ השקעות יצרניות משק		155,000		
=====				
סה"כ ריכוז ההשקעות לשנת תש"ו ב-\$				
סה"כ השקעות יצרניות משק		155,000		
מפעל הבונים		600,000	(בנוסף יש סכום פיצויים לפועלים 200,000)	
15% הבונים צנרת (שלוחה)		150,000		
מתח גבוה		150,000		
סה"כ יצרני		1055,000		
=====				
סה"כ צרכני		76,500		
בניה		650,000		
סה"כ השקעות לתש"ו ב-\$		1,781,500		
=====				

השקעות צרכניות (המשך)

ענף / ועדה	סכום מבוקש	סכום מומלץ	סעיפים עיקריים	סכום
מספרה	2,000	1,500	כולל העברה	
מתנדבים	1,000	1,000		
נוי	6,500	2,000	המשך מבצע השקאה קבועה	2,000
ספריה	8,000	500		
מועדון צעירים (פאב)	3,500	500		
רהוט ילדים	2,600	2,000		
הנעלה	2,000	2,000	ציוד להעברה	
סה"כ השקעות צרכניות				
	231,000	76,500		
בניה				
גמר שיכון, מקלוט, תשתית		620,000		
גמר מרכז שרותים		10,000		
שיפוץ מבנה לפעוטון		10,000	אלטרנאטיבה לפעוטון חדש	\$85,000
בלתי צפוי+בנין, שונות		10,000		
סה"כ בניה				
		650,000		

תוכנית השקעות לשנת תשמ"ו ב-\$

השקעות צרכניות

ענף / ועדה	סכום מבוקש	סכום מומלץ	סעיפים עיקריים	סכום
1. אולפן	3,000	1,000	רהוט מועדון	1,000
2. ביה"ס המקומי	7,700	3,000	ציוד שוטף	2,000
3. בית בלונד	6,200	500		
4. בריאות		1,500		
5. הלבשה (+ העברה)	20,000	5,500	<u>העברה</u> מתלה כפול 1,000 מתלה יחיד 700 מספרים, מפרידים לתאים 600 ציוד נוסף 1,200 סה"כ העברה 3,500 השקעות נוספות 2,000	
6. חדר אוכל	50,000	10,000	שרות לחבר 4,000	2,000
7. ועדת בנים	8,000	8,000	רשיונות נהיגה 3,000	5,000
8. ועדת הגיל הרך (ללא השקעה לפעוטון)	5,000	2,000	ציוד שוטף	
9. ועדת חברה	51,000	15,000	לפי שיקולי ו' חברה	
10. ועדת הורים	2,000	1,000		
11. ועדת הנצחה	2,000	1,000		
12. ועדת ישוב	31,500	5,000	שיפורים במחנה (מדרכות תאורה) במסגרת הקצבה של המועצה 5,000	
13. ועדת נעורים	10,000	4,500	רשיונות 2,500	2,000
14. ועדת ספורט	2,000	2,000	הוצאות לנבחרות	2,000
15. ועדת תרבות	2,000	2,000	במה 600	1,400
16. בטחון	5,000	5,000	שערים ותאורה ע"ח המועצה	2,000

FILM OF THE WEEK - FANNY & ALEXANDER

Directed by INGEMAR BERGMAN, and that, actually, says all there is to say. Bergman himself sees the film as a summary of his life and work as a director.

Screening time: Three hours, 10 minutes!
starting (Sat. night) at 20.30.

NEWS OF THE WEEK

After 25 years (intermittently) of devoted service in "Gan Shakked" Shosh Solomon has started a new career: Nurse in the Clinic of Y'sod HaMa'alah (about 20 km north of here). Good luck!

Inbal Amar was interviewed by Kol Yisrael last week, after writing a "letter to the press" asking why only negative news gets printed. Inbal is all of 11 years old....

Altogether we seem to have a number of budding genii in our school - Duddu, their teacher was away on army service, and most of the lessons were taught by the children themselves. No problems of discipline!

A safe journey home to Mrs. Devolt - we shall miss you, especially in the library, and look forward to seeing you back with us.

The new Ulpan students are trickling in - quite a number of them come from South America. It will be interesting to see what they learn first, Hebrew or English.

If all goes according to plan Angi will be meeting his sister for the first time since 1957. She is coming for a visit from Poland, and hopes to visit her father and sister in other parts of the world too.

To Pauline, who is still in hospital at the time of writing: We hope to have you back home soon.

Yochanan, we all hope you will soon get better.

SHABBAT SHALOM

I N G E

H A P P Y B I R T H D A Y

9.3.86. Michal Segal
 Katti Goldberg
 Janice Ben-Chaim

 10.3. Franky Glick

 11.2. Adam Ben-Chanoch
 Davida Beler (Tenna)

 13.3. Yankel Mendzigorski
 Roy Abb
 Me'ir Rifkind

 14.3. Ilan Maser

 15.3. Avivah Pinchus
 Anat Erenberg
 Inbar Cohen

BEST WISHES

To Danny & Feta Chayat
 and Grandpa Max
 on the birth of a
 SON/GRANDSON

To David & Rachel Rifkind
 and Joe & Gusti
 on the birth of a
 DAUGHTER/GRANDDAUGHTER

CHANGES AND ADDITIONS - TELEPHONES

AYALON, Asher & Belhah (new family)	-	542
ERENBERG, David & Anat	-	281
BEN-ROTH, Chen (Teacher)	-	237
Mr. JACKSON	-	222
DAVID DEVON	-	223
HERSHKO, Chaim & Leah (Nurse)	-	236
LUSTIG, Yankele (Trainer)	-	224
MARKOVITS, Talya & Rami	-	526
MARCUSON, Palu - NAMALI, Ora	-	202
MADER, Shoshana	-	521
PALMA, Mrs. Shoshana	-	203
SCHEINGESICHT, Gioa	-	581
SICK-ROOM (Bedrooms)	981	
SICK-ROOM (Entrance)	980	

